

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1940.

Andra kammaren.

Nr 9.

Tisdagen den 6 februari.

Kl. 4 e. m.

§ 1.

Justerades protokollen för den 30 och den 31 nästlidna januari.

§ 2.

Upplästes följande till kammaren inkomna läkarintyg:

Att riksdagsmannen *Sam Norup*, Knislinge, vid i dag av mig företagen undersökning befunnits lida av en stomatitit et pharyngitit acuta med feber och att han på grund av denna sjukdom är oförmögen att infinna sig i riksdagen före den 11 februari, intygas härmed.

Knislinge den 31 januari 1940.

H. Dahl,
leg. läk.

Att lektor *C. G. Tengström*, Göteborg, på grund av sjukdom, halsfluss, är förhindrad delta i riksdagsarbetet under 10 dagar, intygas härmed.

Göteborg den 3 februari 1940.

Gunnar Selander,
leg. läk.

§ 3.

Herr statsrådet *Bergquist* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 41, angående anslag till åtgärder för avhjälpande av stråfoderbrist på Öland; och

nr 42, angående anvisande av medel för uppförande av bostadsbyggnad å hemmanen Kurravaara nr 5 och 7 i Jukkasjärvi socken.

Dessa propositioner bordlades.

§ 4.

Föredrogos var för sig Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande propositioner; och hänvisades därvid

till jordbruksutskottet propositionen, nr 27, angående Sveriges deltagande i internationella skogsvårdscentralen i Berlin;

till statsutskottet propositionen, nr 28, angående indragning av de med universitetsprofessurerna i praktisk teologi förenade prebendena;

till jordbruksutskottet propositionen, nr 29, angående försäljning av mark från vissa kronoegendomar m. m.;

till bankoutskottet propositionen, nr 30, med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och § 3 mom. 2 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken;

till bevillningsutskottet propositionen, nr 31, angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att besluta om tilläggsavgift för vissa postexpeditioner vid postverkets expedition å centralstationen i Stockholm;

till konstitutionsutskottet propositionen, nr 33, med förslag till ändrad lydelse av §§ 5, 6, 25 och 43 regeringsformen samt § 38 riksdagsordningen;

till statsutskottet propositionen, nr 38, angående dispositionsrätten till visst anslag å förskottsstaten för försvarsväsendet m. m.; samt

till bevillningsutskottet propositionen, nr 39, med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående om-sättnings- och utskänkningskatt å spritdrycker.

§ 5.

Föredrogos, men bordlades åter statsutskottets utlåtanden nr 1 och 15—28, bevillningsutskottets betänkanden nr 1 och 2, första lagutskottets utlåtanden nr 1—3 samt jordbruksutskottets utlåtande nr 2.

§ 6.

Interpellation.

Herr talmannen lämnade på begäran ordet till herr **Lövgren**, som anförde: Herr talman! Postverket har sedan någon tid tillbaka indragit den postkupé, som brukat åtfölja snälltåget kl. 14:15 till övre Norrland. Genom denna åtgärd blir större delen av posten söderifrån till övre Norrland i själva verket försenad ett helt dygn. Detta är en betydande olägenhet för befolkningen där uppe, och jag anhåller, herr talman, att till herr statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet få ställa följande frågor:

Anser icke herr statsrådet en dylik försening av posten till dessa avlägsna bygder högst betänklig?

Och i så fall: Vill herr statsrådet medverka till att denna postlägenhet åter träder i funktion?

Denna anhållan blev av kammaren bifallen.

§ 7.

Anmäldes och godkändes följande förslag till riksdagens skrivelser till Konungen, nämligen

från statsutskottet:

nr 14, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beviljande av lån till aktiebolaget Kattstrupeforsen m. m.;

nr 15, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande av luftskyddsrum i vissa postverket tillhöriga fastigheter; och

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag under sjätte huvudtiteln till kommittéer och utredningar genom sakkunniga; samt

från jordbruksutskottet:

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avlöningsförmåner till viss lärarpersonal vid lantbruks- och lantmannaskolor under tjänstledighet för militärtjänstgöring i anledning av anbefalld förstärkt försvarsberedskap m. m.

§ 8.

Justerades protokollsutdrag.

§ 9.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>Liedberg</i>	under	5 dagar	fr. o. m. den	8 febr.,	
› <i>Holm</i>	›	5	›	›	9
› <i>Tengström</i> (sjuk)	›	10	›	›	6
› <i>Norup</i> (sjuk)	›	4	›	›	7

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 4.11 e. m.

In fidem
Sune Norrman.

Onsdagen den 7 februari.

Kl. 11 f. m.

§ 1.

Föredrogs var för sig och hänvisades till jordbruksutskottet Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande propositioner:

nr 41, angående anslag till åtgärder för avhjälpande av stråfoderbrist på Öland; och

nr 42, angående anvisande av medel för uppförande av bostadsbyggnad å hemmanen Kurravaara nr 5 och 7 i Jukkasjärvi socken.

§ 2.

Föredrogs, punktvis, statsutskottets utlåtande, nr 1, angående regleringen för budgetåret 1940/41 av utgifterna under riksstatens första huvudtitel, innefattande anslagen till hov- och slottsstaterna.

Kammaren biföll vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

§ 3.

Föredrogs statsutskottets utlåtande, nr 15, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar under rubriken Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor; och anförde därvid:

Herr **Hage**: Herr talman! Jag skall inte framställa något yrkande med avseende å statsutskottets här föreliggande utlåtande, utan jag skall inskränka mig till att göra några erinringar på grundval av den erfarenhet jag har på detta område.

Det föreslås i den kungl. propositionen och i utskottets utlåtande bland annat, att det skall bliva större restriktivitet med avseende å förordnande av vikarie under ledighet för statlig befattningshavare. Det är givet, att detta kan komma att innebära någon minskning i inkomsterna för en del befattningshavare. Jag fäster mig emellertid icke så mycket vid den sidan av saken. Det är ju tydligt — detta framhålles även i propositionen och, som jag tror, i utskottsutlåtandet — att de statsanställda få finna sig i en del avprutningar på grund av budgetsårigheterna under nuvarande tider. Jag vill endast uttryc-

*Ang. utgifter
å driftbud-
geten, för flera
huvudtitlar
gemensamma
frågor.*

Ang. utgifter å driftbudgeten, för flera huvudtitlar gemensamma frågor.
(Forts.)

ka den förhoppningen, att frågan, när vikariatsersättning skall utgå och när den inte skall utgå, kommer att avgöras på ett objektivt sätt, så att det inte skall kunna sägas från de lägre befattningshavarnas sida, att det är uteslutande de, som drabbas av denna inskränkning.

Anledningen till att jag begärt ordet är emellertid, att jag velat påpeka en annan sak i detta sammanhang. När en befattningshavare tar ledigt, har det hittills i allmänhet varit så, att en annan befattningshavare förordnats att upprätthålla tjänsten. Den ersättning, som utgått härför, skulle alltså nu icke komma att utgå i samma utsträckning som förut. Emellertid förhåller det sig ju så, att med detta förordnande har följt en annan fördel, nämligen att befattningshavaren har haft rätt att vid sökandet av högre befattning taga upp förordnandet i sin meritförteckning. Det är väl antagligt, att om nu en befattningshavare får upprätthålla en högre befattning utan att erhålla förordnande på denna, får han ej heller i sin meritförteckning åberopa, att han skött den ifrågavarande högre befattningen. Det förhåller sig naturligtvis inte så, att det vid tillsättandet av en tjänst är *uteslutande* avgörande, i vilken utsträckning sökanden innehåft förordnanden på högre befattningar. Men det betyder ändå åtskilligt, om vederbörande kan åberopa, att han på ett gott sätt har upprätthållit en mer kvalificerad tjänst. Jag undrar därför, om det finns någon möjlighet — det kanske är svårt att ordna det tekniskt — att en person, som sköter en ledig befattning eller en befattning, vars innehavare har tjänstledighet, utan att dock ha förordnande på denna, får rätt att upptaga detta som merit vid sökande av högre befattning.

Riksdagen sysslar ju inte ofta med sådana här detaljfrågor, och från riksdagens synpunkt är detta givetvis en mycket liten fråga. Men den har stor betydelse för en hel del befattningshavare. Såvitt jag förstår, bör en sak som denna kunna ordnas på administrativ väg.

Utän att framställa något särskilt yrkande vill jag alltså, med hänsyn till vad jag här anfört, framhålla önskvärdheten av att en befattningshavare, som utan att erhålla förordnande och utan vikariatsersättning faktiskt sköter det arbete, som en ledig tjänsteman skulle sköta, genom någon författningsbestämelse tillerkännes rätt att taga upp detta i sin meritförteckning. Det är ju en reform, som är mycket liten, och framför allt kostar den ingenting. Jag skall som sagt inte framställa något yrkande utan uttalar endast den förhoppningen, att man vid frågans fortsatta behandling skall taga hänsyn till vad jag här antytt.

Herr Råstock: Herr talman! Jag skall gärna instämma i det sista som herr Hage sade. Men jag kan för min del inte se, att den här frågan i detta sammanhang har så särskilt stor betydelse. Vad vi här på begäran av Kungl. Maj:t ha velat giva, är en allmän fullmakt att vidtaga de jämkningar som kunna göras utan att avsevärt skada arbetsresultatet. Detta ha vi också sagt ifrån i utlåtandet, ehuru det kanske inte står så tydligt utsagt som önskvärt vore.

Att jag för min del oreserverat kunnat vara med om detta, beror på att jag är uppfostrad i ett kommunikationsverk — visserligen av enskild karaktär, men jag vet att förhållandena där äro analoga med förhållandena vid statens järnvägar — där man inte får räkna minuterna och många gånger inte heller timmarna så särskilt noga, när det gäller att på ett tillfredsställande sätt sköta den tjänst man är satt att upprätthålla. Det är här inte fråga om någonting annat än att man inte skall hårdraga alla bestämmelser till det yttersta till förmån för enskilda befattningshavare. Och jag tycker, att det är riktigt att man inte gör det i dessa tider.

Ang. utgifter å driftbudgeten, för flera huvudtitlar gemensamma frågor.

(Forts.)

För att vara säkra på att inte missbruk skall förekomma ha vi givit fullmakten den begränsade karaktär, som framgår av andra stycket nedifrån på sid. 5 i utlåtandet, där det heter: »Det bör här uttryckligen framhållas, att nu ifrågasatta allmänna medgivanden icke få av Kungl. Maj:t utnyttjas annat än för vinnande av nyss nämnda resultat och under nu rådande krisförhållanden samt icke längre än till och med utgången av nästa budgetår.» Skulle det visa sig, att Kungl. Maj:t eller någon annan myndighet missbrukar fullmakten, är det ju tillfälle att återkomma nästa år. Om inte krisförhållandena, som man väl ändå får hoppas, då visat tendens att gå över, kan man ju komma med de erinringar man kan ha att göra mot det sätt på vilket fullmakten har tillämpats.

Jag yrkar bifall till utskottets hemställan.

Vidare anfördes ej. Utskottets hemställan bifölls.

§ 4.

Föredrogs vart efter annat statsutskottets utlåtanden:

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser andra huvudtiteln; och

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser femte huvudtiteln.

Kammaren biföll vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt.

§ 5.

Föredrogs, punktvis, statsutskottets utlåtande, nr 18, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser sjunde huvudtiteln.

Punkten 1.

Utskottets hemställan bifölls.

Sedan *punkten 2* föredragits, yttrade:

Herr **Törnkvist**: Herr talman! Det kan kanske vara lämpligt — måhända kan det även vara en skyldighet — att man, när nu ett anslag beviljas till den extra revision riksdagen begärt för en snabb granskning och kontroll av de väldiga krisutgifterna, säger några få ord om det utvecklingsförlopp som handlingarna utvisa. För att jag inte skall bliva missförstådd vill jag tala om att jag med senaste års utgång sluttjänstgjort i statsrevisionen. Jag har alltså inte några personliga intressen i saken.

Att denna fråga togs upp till behandling, berodde ju närmast på att en opinion inom pressen krävde, att statsrevisionen omedelbart skulle taga upp till granskning de utgifter, särskilt för försvarsväsendet, som måste påläggas statsverket i anledning av krisen. För statsrevisorerna var detta icke tekniskt möjligt, enär ju deras revision omfattade tiden ett år före den 30 juni 1939, naturligtvis med rätt att gå tillbaka praktiskt taget hur långt som helst, om anledning därtill kunde föreligga. När nu statsrevisorerna gjorde framställning i saken till riksdagens första särskilda utskott, böra ju herrarna kunna tänka sig, att avsikten var att få en sådan revision organiserad, att man inte frestades önska granska revisionsmaterialet genom statsrevisionen. Första

Ang. krisrevisionen.

Ang. krisrevisionen. (Forts.)

särskilda utskottet uttalade också — liksom senare riksdagen — att denna revisions verksamhet »borde äga samma allmänna inriktning som statsrevisionen». Såvitt jag kan se har detta beslut icke blivit expedierat genom den form som nu slutligen valts. De facto är ju denna nu tillsatta revisionsnämnd knuten till riksräkenskapsverket, och ingen lär väl kunna säga, att statsrevisionen på något sätt liknar riksräkenskapsverket. Detta är ju som ämbetsverk underkastat statsrevisorernas granskning. Alla dess göranden och låtanden ligga under statsrevisorernas granskning. Såvitt jag kan se, herr talman, blir utvecklingen den, att denna revisionsnämnds verksamhet bör granskas av statsrevisorerna. Sålunda dubblerar man i själva verket ett arbete, som man i stället tänkt sig att förenkla.

Jag har känt mig skyldig, herr talman, att göra detta påpekande. Vi ha inte här att göra med det slaget revision i statsförvaltningen, som riksräkenskapsverket representerar. Det har i varje fall varit urtima riksdagens mening att krisrevisionen skulle mera likna statsrevisionen.

Jag kan heller inte underlåta att uttala en stilla undran, varför den del av riksdagens arbetsdelegation, som behandlat och behandlar propositioner och motioner, i vilka begärts pengar till försvaret, och som därigenom faktiskt måste bära det parlamentariska ansvaret för förslaget om penningtilldelning, så samvetsgrant hållits borta från möjligheten att följa förvaltningen på det sätt krisrevisionen fått i uppdrag att göra. För all del, det är personfrågor detta, och det finns många att välja på. Men denna undran måste framställas i detta sammanhang, ty det är ju gammal praxis, att man inte utesluter riksdagens respektive delegationer från representation när det gäller granskning och tillsättande av kommittéer inom områden, som de syssla med.

Jag har, herr talman, måst beledsaga beviljandet av detta anslag på 100,000 kronor med dessa reflexioner.

Herr Persson i Falla: Herr talman! Jag har ingen anledning att närmare ingå på det ämne, som herr Törnkvist berört. Jag tycker emellertid, att herr Törnkvist är något för tidigt ute med sin kritik, då han ju omöjligt kan veta, på vilket sätt krisrevisionen kommer att arbeta. Det vet inte herr Törnkvist ännu och det kanske vore klädsammare att vänta med kritiken, tills herr Törnkvist verkligen hade sett det. Då han nu har avgivit ett löfte om att statsrevisionen skall komma efter och granska krisrevisionens arbete, har jag ingenting att invända. Men kanske det må tillåtas mig erinra om att statsrevisionen inte är underkastad någon som helst granskning. Det kan hända, att det vore anledning att granska även statsrevisionen; man kanske skulle kunna upptäcka ett och annat då.

Jag har bara velat göra dessa anmärkningar i marginalen. Jag tycker att debatten om denna sak är något för tidigt väckt.

Herr Törnkvist: Herr talman! Det förvånar mig i högsta grad, att herr Persson i Falla tager detta av mig framförda spörsmål på detta subjektiva sätt. Jag har talat uteslutande om organisationsfrågan, icke om frågan hur revisionsnämnden kommer att arbeta. Jag är övertygad om att den kommer att arbeta bra och att den även ur personsynpunkt fått en sammansättning, som det icke är det ringaste att invända mot.

Genom att denna nämnd i organisatoriskt avseende faktiskt knutits till riksräkenskapsverket kan statsrevisionen emellertid icke undgå att granska dess arbete. Om statsrevisionen underlåter detta, kan statsrevisionen visserligen motivera detta inför riksdagen genom att säga, att den icke haft tid härtill. Men nämnden faller, såsom den nu är organiserad, under statsrevi-

Ang. krisrevisionen. (Forts.)

sionens granskning, och detta var ju icke meningen. Jag är följaktligen inte för tidigt ute med mitt påpekande, ty så vitt jag kan se är organisationen ännu icke riktigt slutförd, och anslag begäres nu till nämndens verksamhet. Och det är väl när anslagsfrågan behandlas i riksdagen, som man skall framföra sina synpunkter på det arbete, som detta anslag skall användas till.

Jag hemställer sålunda, att såväl herr Persson i Falla som övriga kammarens ärade ledamöter ville anlägga samma synpunkt på detta spörsmål som jag har gjort, och jag har icke talat om någonting annat än själva organisationen av denna krisrevision.

Herr Lithander: Herr talman! Alldeles oavsett hur denna krisrevision kommer att fungera och fullgöra sin uppgift är det alldeles klart, att det utan ringaste tvekan är statsrevisorernas rätt att granska dess arbete, om de så önska.

Herr Persson i Falla sade, att det kunde vara skäl att granska även statsrevisorernas verksamhet. Ja, givetvis, men den kontroll, som i detta avseende kunde vara behöfvig, utövas redan av riksdagen genom att den, för den händelse den underkänner statsrevisionens arbete och sätt att fungera, varje år har möjlighet att välja andra revisorer, som enligt dess mening fullgöra denna uppgift bättre. Riksdagen utövar alltså en ständigt kontroll i detta avseende, och ingen riksdagsledamots sömn behöver oroas en enda natt för den sakens skull. Det finns ingenting, som rör statsrevisionen, som riksdagen inte har tillfälle att granska och uttala sin mening om.

Jag efterlyste för några dagar sedan i denna kammare regeringens följksamhet i avseende på en enhällig statsrevisions önskemål, att riksdagens revisorer skulle ha rätt att granska statliga monopolföretags medelsförvaltning. Jag har ogillat tillkomsten av dessa monopol från början; det är emellertid inte den saken det gäller, utan det gäller, att riksdagens revisorer skola ha rätt att granska denna sak om de vilja.

Jag är mycket mån om att regeringen inte skall lägga stenar i vägen för statsrevisorernas verksamhet, och jag anser, att andra kammaren och även första kammaren böra vara synnerligen måna om att ingen inskränkning göres i statsrevisorernas möjligheter att fungera — de gå själva säkerligen inte fria för den kritik, som kan riktas mot dem, om så skulle vara behöfvigt. Jag får säga, att jag tycker verkligen, att statsrevisorerna år från år ha visat en synnerligen god vilja att fullgöra sin funktion och att deras verksamhet ytterst visat, att vi med mycket få undantag ha en verklig tillgång i förnämliga, samvetsgranna ämbetsmän riket runt i alla olika grader, så att det är en glädje åt det. Den överblick över statsförvaltningen, som riksdagen varje år får genom statsrevisorernas verksamhet, utgör en trygghet för att detta glädjande förhållande även i fortsättningen kommer att äga bestånd. Vi skola alltså, herr talman, slå vakt om riksdagens revisorer, deras arbetsuppgifter och deras möjlighet att fungera, och vi skola inte inskränka deras verksamhet i ringaste mån.

Herr Törnkvist: Herr talman! Med anledning av herr Perssons i Falla och herr Lithanders anföranden vill jag understryka — det borde väl för övrigt framgått av mitt resonemang — att det icke i första hand är statsrevisionens förslag utan riksdagens beslut vid urtima riksdagen, som föranlett de uttalanden jag gjort.

Jag vill med anledning av herr Perssons i Falla häftiga tal om att även statsrevisorernas arbete skall granskas säga till kammarens ledamöter, att detta självfallet sker varje år. Statsrevisionens överrevision är statsutskottet,

Ang. krisrevisionen. (Forts.)

vilket icke kan avsluta sin verksamhet förrän det granskat statsrevisionens arbete och tagit ståndpunkt till dess berättelse i alla delar, och detta ståndpunktstagande framlägges sedan inför kammaren. Även statsrevisionen har sålunda sin överrevision.

Herr Persson i Falla: Herr talman! Med anledning av herr Törnkvists senast levererade replik vill jag bara säga, att mig veterligt förekommer ej någon granskning av statsrevisionens omkostnader och däröver förda räkenskaper. Det var den saken jag i förbigående erinrade om.

Herr Råstock: Herr talman! Jag vill bara konstatera, att då min bankkamrat från Örebro län själv är medlem av statsutskottet, bör det inte vålla honom några större svårigheter att få reda på det som han uttalade en önskan om.

Jag tycker emellertid att vi skola komma ihåg vad som är huvudsaken i detta fall, och det är ju inte, huruvida statsrevisorerna göra det eller det, utan det enkla faktum, att statsrevisorerna upptäckt, att ett smidigare och snabbare arbetande organ behöver komma till än statsrevisionen i och för sig är, vilken som bekant upptar sitt arbete först efter slutat budgetår. Det är detta vi skola hålla oss till.

Jag önskar den nya revisionen lycka på resan och hoppas att den skall kunna på det smidiga sätt som är avsett fullgöra sin verksamhet.

Herr Törnkvist: Herr talman! Med anledning av att herr Persson i Falla nämnde statsrevisorernas räkenskaper vill jag påpeka, att dessa äro ganska fastlåsta, då det är fastslaget av riksdagen, hur mycket statsrevisorerna skola ha i arvode och hur många dagar de få arbeta. Endast i fråga om kansliets anställning föreligga inga fasta bestämmelser.

Jag har för min del icke haft någon anledning att vara bekymrad på den punkten, då statsrevisorernas räkenskaper äro tillgängliga för varje riksdagsman; jag skulle tro, att det även går att få del av dem när som helst på riksgäldskontoret.

Jag vill sluta mitt anförande med att påpeka, att statsrevisorerna icke hade ett öre i ersättning för sitt speciella arbete under urtima riksdagen. Om herr Persson i Falla under förra riksdagen satt i någon kommitté, hade han att räkna med ett visst arvode exempelvis 6 kronor för sammanträde. Till statsrevisorerna utgick emellertid icke något arvode under 1939 års revision med undantag av de tio kronor om dagen, som äro bestämda att utgå under revisorernas speciella resor utanför Stockholm. Vi hade alltså i föl ur denna synpunkt en mycket billig revision.

Vidare anfördes ej. Utskottets hemställan bifölls.

Punkterna 3 och 4.

Vad utskottet hemställt bifölls.

§ 6.

Föredrogos var för sig statsutskottets utlåtanden:

nr 19, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser framställning om anslag till kapitalinvestering i statens allmänna fastighetsfond för anordnande av skyddsrum m. m. vid fångvårdsanstalterna;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser framställning om anslag till kapitalinvestering i statens allmänna fastighetsfond för anordnande av skyddsrum vid statens sinnessjukhus;

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser första huvudtiteln; samt

nr 22, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser tredje huvudtiteln.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

§ 7.

Föredrogs, punktvis, statsutskottets utlåtande, nr 23, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40, i vad propositionen avser tionde huvudtiteln.

Punkten 1.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 2.

Lades till handlingarna.

§ 8.

Föredrogs vart efter annat:

statsutskottets utlåtanden:

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts i propositionen angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 gjorda framställning om anslag till kapitalinvestering i statens allmänna fastighetsfond till iståndsättning av beskickningshuset i Madrid;

nr 25, i anledning av Kungl. Maj:ts i propositionen angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 gjorda framställning om anslag till kapitalinvestering i fonden för förslag till statsverket till anläggningar för oljelagring ovan jord;

nr 26, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag på tilläggsstat II för statens järnvägar;

nr 27, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om kapitalinvesteringar i luftfartsfonden; och

nr 28, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till ändringsarbeten m. m. i rikets allmänna kartverks lokaler; samt

bevillningsutskottets betänkanden:

nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 17 juni 1932 (nr 245) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift; och

nr 2, i anledning av väckt motion om anstånd med avgivande av självdeklaration för vissa värnpliktiga.

Kammaren biföll vad utskotten i dessa utlåtanden och betänkanden hemställt.

§ 9.

Föredrogs och lades till handlingarna första lagutskottets utlåtanden:
nr 1, i anledning av verkställd granskning av justitieombudsmannens ämbetsförvaltning; och
nr 2, i anledning av verkställd granskning av militieombudsmannens ämbetsförvaltning.

§ 10.

Föredrogs första lagutskottets utlåtande, nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med vissa bestämmelser om fraktfart med svenska fartyg, m. m.

Vad utskottet i detta utlåtande hemställt bifölls.

§ 11.

Föredrogs jordbruksutskottets utlåtande, nr 2, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 under nionde huvudtiteln gjorda framställningar.

D. Undervisningsanstalter för jordbruk och lantmannanäringar m. m.

Utskottets båda härunder gjorda omförmälanden lades till handlingarna.

F. Veterinärväsendet m. m.

Punkten 1.

Utskottets hemställan bifölls.

L. Rikets allmänna kartverk, Sveriges geologiska undersökning och statens meteorologisk-hydrografiska anstalt.

Punkten 2.

Utskottets hemställan bifölls.

§ 12.

På förslag av herr talmannen, som förmälde sig hava om tiden för valen samrått med första kammarens talman, beslöt kammaren att onsdagen den 14 innevarande februari företaga val dels av tjugufyra valmän att, gemensamt med ett lika antal valmän från första kammaren, utse riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare samt riksdagens militieombudsman och hans efterträdare, dels ock av 6 suppleanter för de av kammaren utsedda valmännen.

§ 13.

Justerades protokollsutdrag.

§ 14.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>Mattsson</i>	under 4 dagar fr. o. m. den 8 febr.,
» <i>Björling</i>	» 6 » » » 12 »
» <i>Paulsen</i>	» 6 » » » 8 »
» <i>Olsson</i> i Rödningberg	» 5 » » » 8 »
» <i>Andersson</i> i Backa	» 5 » » » 9 »

	under	5	dagar	fr. o. m.	den	8	febr.,	
fru <i>Humla</i>								
herr <i>Werner</i> i Hultsfred	»	5	»	»	»	9	»	
» <i>Persson</i> i Norrby	»	4	»	»	»	9	»	
» <i>Rästock</i>	»	2	»	»	»	10	»	
» <i>Nordström</i> i Torsby	»	6	»	»	»	8	»	
» <i>Barnekow</i>	»	6	»	»	»	8	»	
» <i>Johansson</i> i Björnlunda	»	3	»	»	»	9	»	
» <i>Jansson</i> i Falun	»	4	»	»	»	8	»	
» <i>Persson</i> i Vinberg	»	4	»	»	»	9	»	
» <i>Bergström</i>	»	4	»	»	»	10	»	
» <i>Fält</i>	»	5	»	»	»	9	»	
» <i>Herou</i>	»	4	»	»	»	9	»	
» <i>Ryberg</i>	»	4	»	»	»	9	»	
» <i>Hagera</i> i Luleå	»	6	»	»	»	8	»	
» <i>Gustafsson</i> i Lekåsa	»	7	»	»	»	9	»	
» <i>Falk</i>	»	5	»	»	»	8	»	
» <i>Hilding</i>	»	6	»	»	»	8	»	
» <i>Hoppe</i>	»	5	»	»	»	9	»	och
» <i>Söderdahl</i>	»	3	»	»	»	13	»	.

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 11.59 f. m.

In fidem
Sune Norrman.